

Vastgesteld standpunt met betrekking tot de tussenuitspraak van de Raad van State van 16 december 2015 in zaaknummer 201502136/1/R1 Bestemmingsplan 'Bebouwde gebieden' gemeente Beesel

In de tussenuitspraak van de Raad van State is aangegeven dat naar aanleiding van uitspraken op de onderdelen 4.8, 7.7, 7.8, 7.8.1, 10.3, 11.5 en 14.3 een nadere motivatie/aanvulling/aanpassing in het bestemmingsplan 'Bebouwde gebieden' noodzakelijk is.

In paragraaf 7.2.5 van het bestemmingsplan 'Bebouwde gebieden' worden de conclusies van de gemeentelijke standpunten en eventuele benodigde aanpassingen opgenomen. Hierna volgt de uitgebreide beschrijving van het gemeentelijk standpunt per onderdeel.

Tussenuitspraak onderdeel 4.8

De Afdeling komt in onderdeel 4.8 van de Tussenuitspraak van 16 december 2015 in zaaknummer 201502136/1/R1 tot de conclusie dat de toelichting op het bestemmingsplan weliswaar ingaat op de aanwijzing van het beschermd dorpsgezicht Ouddorp, doch dat hierin niet staat, dat woningbouw in het beschermd dorpsgezicht niet is toegestaan.

In het algemeen is binnen het beschermd dorpsgezicht de toevoeging van woningen vanwege de cultuurhistorische waarden van het gebied niet wenselijk.

Het gebied waarbinnen het perceel van Meusen is gelegen, ligt in het beschermd dorpsgezicht.

In het gebied waarvoor Meusen medewerking aan een bestemmingswijziging vraagt, liggen meerdere percelen die in min

of meer dezelfde omstandigheden verkeren dan het onderhavige perceel. Het toekennen van een bouwtitel aan het perceel van Meusen zou kunnen leiden tot een ongewenst precedent.

Precedentwerking geen reden is om het bouwplan af te wijzen. Precedentwerking naar de omgeving is echter wel een gevolg van het toestaan van een woning op het betreffende perceel.

De aanwijzing van het beschermd dorpsgezicht Beesel, beschrijft de cultuurhistorische en ruimtelijke kwaliteiten van de Kern Beesel, maar geeft tegelijk aan, dat deze op plaatsen versterking behoeven. De gemeente heeft een centrumvisie opgesteld voor de kern Beesel en daarbij aangegeven, binnen welk deel van het centrum ontwikkelingen uit beleidsmatig oogpunt wenselijk zijn. Deze centrumvisie is opgesteld als leidraad en toetsingskader voor ontwikkelingen en concrete bouw- en inrichtingsplannen.

Voor de opstelling van deze centrumvisie zijn de historische en plaatselijke situatie grondig bestudeerd. Daaruit zijn aanbevelingen gekomen voor de wenselijke ontwikkelingen van en in het centrum. Onder andere de volgende hoofddoelen zijn geformuleerd.

1. Behoud van de historisch waardevolle elementen zoals beschreven in de toelichting bij de aanwijzing tot beschermd dorpsgezicht.
2. Versterking van het ruimtelijke beeld en de eigenheid op die plaatsen waar dat nodig c.q. wenselijk is.

In de centrumvisie is aangegeven, op welke plaatsen bebouwing kan worden toegevoegd die bijdraagt aan de versterking van het centrum en het stedenbouwkundig beeld.

Toevoeging van woningen dient plaats te vinden op die plaatsen die hiervoor in het voorgaande bestemmingsplan waren bestemd, of waarvoor een wijzigingsbevoegdheid is opgenomen binnen dit bestemmingsplan, omdat deze locaties bijdragen aan de invulling van de centrumvisie. Voor zover toevoeging van woningen plaatsvindt in de kern Beesel, dient die plaats te vinden binnen het daarvoor aangewezen centrumgebied of op die plaatsen die hiervoor al waren bestemd. Genoemde stedenbouwkundige visie geeft die plaatsen aan, waarop toevoeging van woningen en gebouwen bijdragen aan de versterking van het stedenbouwkundige beeld en voor zover van toepassing de cultuurhistorische waarden. Deze gewenste bouw mogelijkheden zijn met een wijzigingsbevoegdheid in het bestemmingsplan opgenomen.

Het perceel van Meusen ligt buiten het gebied dat als centrumgebied is aangewezen en waarbinnen gewenste

bouwmogelijkheden als versterking van het stedenbouwkundig beeld zijn aangegeven.

Het gebied Ouddorp is één van de deelgebieden die zijn onderscheiden in het beschermd dorpsgezicht. Dit is het oudste en meest oorspronkelijke deel van het beschermd dorpsgezicht. Het bebouwingsbeeld wordt bepaald door de ligging van voornamelijk langgevelboerderijen met daartussen open ruimten (groen, zonder bebouwing) en het oude kerkhof. Deze afwisseling van bebouwde en niet bebouwde percelen is kenmerkend voor het gebied en bepaalt de kwaliteit en cultuurhistorische en landschappelijke waarden. Dit kenmerkt ook het historisch karakter van dit deel het beschermd dorpsgezicht en de geleidelijke overgang naar het buitengebied.

De gemeente vindt deze bijzondere karakteristiek beschermingswaardig. De toevoeging van woningen past niet binnen dit stedenbouwkundige kwetsbare beeld.

In de bestemming 'Waarde beschermd dorpsgezicht' is vastgelegd dat het beleidsuitgangspunt is het behouden en herstellen van de cultuurhistorische waarden en het stedenbouwkundig beeld. De toevoeging van een woning op het perceel Meusen past niet binnen dit beleidsuitgangspunt.

In artikel 31,2, lid b van de bestemmingsregels (waarde beschermd dorpsgezicht) is vastgelegd dat nieuwe, naar functie en verschijningsvorm niet passende bebouwing wordt geweerd.

Vervolgens is in artikel 31.2 lid c van de regels van het bestemmingsplan vastgelegd dat nieuwe woningen in het beschermd dorpsgezicht niet zijn toegestaan. Dit is gebaseerd op de eerdere beleidsuitgangspunten.

De gemeenteraad acht gelet op het bovenstaande een tweede woning op het perceel Meusen Ouddorp 5, op de overgang naar het buitengebied, beleidsmatig, planologisch, stedenbouwkundig en in het cultuurhistorisch beeld niet wenselijk. Een tweede woning op het perceel past gelet op het bovenstaande niet binnen het ruimtelijk beeld en het beleid van de gemeente. Voor het perceel was in het vooraf geldende bestemmingsplan 'Kernen' een woonbestemming opgenomen. Het perceelsgedeelte waarop reclamant een nieuwe woning wil oprichten ligt echter buiten het daarvoor in het voorgaande bestemmingsplan Kernen en in het huidige bestemmingsplan Bebouwde Gebieden aangegeven bouwvlak voor wonen. Dit is zo vastgelegd omdat zelfs de bouw van bijgebouwen bij de bestaande woning op deze plaats stedenbouwkundig gezien ongewenst is binnen het aangewezen kwetsbare beschermd cultuurhistorisch dorpsgezicht.

Voor het bestemmingsplan Bebouwde Gebieden is beleidsuitgangspunt dat nieuwbouw van woningen niet is toegelaten, tenzij dat op de verbeelding is aangeduid. Bij het aanduiden van de toegestane woningbouwlocaties in het bestemmingsplan is er vanuit gegaan dat uitsluitend bestaande bouwrechten voor woningbouw als rechtstreekse bouwtitel zijn overgenomen uit het voorgaande bestemmingsplan 'Kernen'. Voor het perceel van Meusen was in het voorgaande bestemmingsplan 'Kernen' er ook géén bouwmogelijkheid voor het oprichten van een nieuwe woning. Voor het betreffende perceel is ook mede daarom in het bestemmingsplan 'Bebouwde gebieden' geen bouwmogelijkheid voor de toevoeging van een woning opgenomen.

Conclusie van de afdeling rechtspraak van de Raad van State is dat de structuurvisie de woning evenmin in de weg staat, nu hierin geen verbod staat tot woningbouw in beschermd dorpsgezicht Ouddorp, deelt de gemeente niet. De structuurvisie Beesel is een kaderstellende beleidsvisie die door de gemeenteraad is vastgesteld in 2011. In de door de gemeenteraad vastgestelde structuurvisie zijn verbeeldingen opgenomen voor de ruimtelijke beslag van diverse functies. Dit geldt ook voor de gebieden die zijn aangewezen voor toekomstige woonfuncties. Daarmee is weliswaar niet expliciet aangegeven, dat woningbouw in het beschermd dorpsgezicht niet is toegestaan, doch daarmee is ook niet expliciet aangegeven, dat het perceel waarop de heer Meusen een nieuwe woning wil oprichten een toevoeging van woningen mogelijk is.

Standpunt van de raad is, dat gelet op de bovenstaande overwegingen het stedenbouwkundig, planologisch en cultuurhistorisch ongewenst is om een woning te bouwen op het door Meusen beoogde perceel.

De raad heeft tijdens de zitting niet weersproken, dat Rijkswaterstaat een positief advies heeft afgegeven voor het realiseren van bebouwing op het perceel van Meusen. De gemeente heeft tijdens de zitting niet weersproken dat het bouwen van gebouwen binnen het waterbergend winterbed van de Maas mogelijk is. De Waterwet kent de mogelijkheid om hiervoor een vergunning te verlenen. Uit de Waterwet blijkt dat inderdaad bouwen binnen het waterbergend winterbed mogelijk is, mits Rijkswaterstaat hiervoor vergunning verleend en er voldoende compenserende maatregelen mogelijk zijn op het perceel. Met het positief advies van Rijkswaterstaat, dat in het verleden zou zijn afgegeven, doelt Meusen op een brief van diens Adviseur Arvalis van 31 oktober 2007 waarin deze aangeeft, dat uit overleg met Rijkswaterstaat is gebleken, dat op basis van de vigerende beleidslijn (toen de beleidslijn ruimte voor de rivier) vanuit

rivierkundig oogpunt geen bezwaar bestaat tegen bebouwing in het waterbergend winterbed, mits er voldoende compensatie zal plaatsvinden. Sinds 2009 is de Waterwet van kracht.

Artikel 50.3 Geeft aan dat het bevoegd gezag kan afwijken van de bouwregels door middel van een omgevingsvergunning ten behoeve van het bouwen van gebouwen, mits:

- a. er sprake is van een zodanige situering en uitvoering van het bouwwerk dat het veilig functioneren van het waterstaatswerk gewaarborgd wordt;
- b. er geen sprake is van een feitelijke belemmering voor vergroting van de afvoercapaciteit;
- c. er sprake is van een zodanige situering en uitvoering van het bouwwerk, dat de waterstandsverhoging of de afname van het waterbergend vermogen zo gering mogelijk is;
- d. de resterende waterstandeffecten of de afname van het bergend vermogen duurzaam worden gecompenseerd, waarbij de financiering en de tijdige realisering van de maatregelen gezekerd zijn;
- e. vooraf schriftelijk advies wordt ingewonnen bij het Waterschap en bij Rijkswaterstaat.

Zoals hiervoor is aangegeven, ligt er géén schriftelijk advies van noch het Waterschap dan wel Rijkswaterstaat, doch slechts een brief van de Adviseur van de heer Meusen, met daarbij gevoegd een kopie van de in 2007 geldende beleidslijn Ruimte voor de Rivier (deze brief uit 2007 is als bijlage bij dit besluit gevoegd). Naar het oordeel van de gemeente heeft het beleidsmatig de voorkeur om woningen te bouwen buiten het waterbergend rivierbed. In het centrum van Beesel zijn ook voor Meusen voldoende mogelijkheden voor de bouw van woningen aanwezig, die buiten het waterbergend rivierbed liggen. Zolang er voldoende mogelijkheden zijn buiten het waterbergend rivierenbed is er geen noodzaak om binnen dit waterbergend regime woningen op te richten.

Standpunt van de raad is, dat gelet op het bovenstaande het planologisch en stedenbouwkundig ongewenst is en het niet past binnen het gemeentelijk beleid om een woning te bouwen op het door Meusen beoogde perceel.

Vorenstaande gemeentelijke standpunten leiden niet tot aanpassing van het bestemmingsplan

Tussenuitspraak onderdeel 7.7

Volgens de Afdeling moet de gemeenteraad met inachtneming van de overweging onderdeel 7.7 van de Tussenuitspraak van 16 december 2015 in zaaknummer 201502136/1/R1 artikel 9, lid 9.5.5 van de planregels wijzigen in die zin dat alleen legale horeca is toegestaan, zoals hij dat had betoogd.

De gemeenteraad geeft hieraan gevolg door artikel 9, lid 9.5.5 als volgt te wijzigen:

Horeca

Ter plaatse van de aanduiding 'horeca' mag de omvang van horecavoorzieningen niet meer bedragen dan op het tijdstip van ter visie legging van het bestemmingsplan legaal aanwezig is.

Voorstaand gemeentelijk standpunt leidt tot aanpassing van artikel 9.5.5 van de regels van het bestemmingsplan.

Tussenuitspraak, onderdeel 7.8 en 7.8.1)

Het bestemmen van de bestaande legale situatie

1.

De Afdeling komt in onderdeel 7.8 van de Tussenuitspraak van 16 december 2015 in zaaknummer 201502136/1/R1 tot de conclusie dat er bij de thans aanwezige horecavoorziening sprake is van een bestaande legale situatie:

'Gelet op het voorgaande heeft de raad zich terecht op het standpunt gesteld dat de thans aanwezige horecavoorziening reeds onder het voorheen geldende plan was toegestaan. Niet in geschil is dat ten tijde van het ter inzage leggen van het ontwerpplan dat voorafging aan het voorheen geldende bestemmingsplan een restaurant-café op het bestreden plandeel aanwezig was. Op grond van het voorheen geldende plan was een horecavoorziening toegestaan in de omvang zoals die destijds aanwezig was. Er is vervolgens een vrijstelling verleend waardoor de achterzijde van het pand gebruikt mag worden voor horecadoeleinden. Anders dan Dorssers betoogt, stond het voorheen geldende bestemmingsplan niet aan een jongerencafé in de weg. Van illegaal gerealiseerde horeca is geen sprake.'

De raad is het eens met de conclusie in onderdeel 7.8 van de Tussenuitspraak dat bij de thans aanwezige horecavoorziening sprake is van een bestaande legale situatie. De raad is het echter oneens met de weergave van de bestaande legale situatie in onderdeel 7.8 in de Tussenuitspraak.

Volgens de raad is op het bestreden plandeel in het bestemmingsplan dat voorafging aan het voorheen geldende bestemmingsplan (bp. "Centrum Reuver en overige winkelgebieden" uit 1990) in het pand een café-bistro/woonhuis in gebruik is geweest

met een terras aan de straatzijde. Al tijdens de planperiode van dit bestemmingsplan heeft dit café-bistro/woonhuis zonder dat hiervoor de oppervlakte van de horecadoeleinden is toegenomen en zonder dat hiervoor vrijstelling van het bestemmingsplan nodig was plaatsgemaakt voor de bestaande situatie namelijk het café met woonhuis en terras Friends.

Vervolgens was ten tijde van het ter inzage leggen van het ontwerpplan dat voorafging aan het voorheen geldende bestemmingsplan (bp. "Centrum Reuver"), op het bestreden plandeel niet zoals in de Tussenuitspraak een restaurant-café maar de bestaande situatie reeds aanwezig.

Omdat in het voorheen geldende bestemmingplan binnen de geldende bestemming een horecavoorziening was toegestaan in de omvang zoals die ten tijde van het ontwerpplan aanwezig was, was de bestaande situatie ook in overeenstemming met de planregels van het bestemmingsplan "Centrum Reuver".

Vervolgens heeft het college van burgemeester en wethouders in 2011 tijdens de planperiode van het bestemmingsplan "Centrum Reuver" een omgevingsvergunning verleend voor het veranderen van het woongedeelte op de begane grond aan de achterzijde van het pand in een caféruimte en toevoeging van deze ruimte aan de bestaande caféruimte aan de voorzijde van het pand. Het college heeft om te waarborgen dat de ruimte aan de achterzijde alleen voor niet-geluidbelastende activiteiten wordt gebruikt, aan de verleende omgevingsvergunning het voorschrift verbonden waarin is bepaald dat deze ruimte uitsluitend gebruikt mag worden voor horecadoeleinden als behorend tot de categorie "Horecabedrijf I" van het vigerende bestemmingsplan, met dien verstande dat alleen een gebruik als bijeenkomstfunctie met andere (niet-geluidbelastende) activiteiten is toegestaan en het in de ruimte te produceren geluid beperkt blijft tot geluid afkomstig van een vergader- dart-, en kleinschalige receptieruimte met achtergrondmuziek. De Afdeling heeft in de uitspraak van 29 januari 2014 in zaak nr. 201300854/1/A4 bepaald dat de rechtsgevolgen van dit besluit in stand blijven voor zover het de verleende omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: de Wabo) betreft, en het college gevraagd een nieuw besluit op bezwaar te nemen op de aanvraag om omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen. De Afdeling heeft in de uitspraak van 9 maart 2016 in zaak nr. 201504131/1/A4 ook de nadien verleende omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo voor de activiteit bouwen, in stand gelaten. De bestaande legale situatie betreft gelet op het voorgaande dan ook niet tevens een achterzijde van het pand die via vrijstelling

gebruikt mag worden voor horecadooelinden, zoals in de Tussenuitspraak, maar een achterzijde van het pand die via afwijking gebruikt mag worden voor specifiek benoemde niet geluidbelastende activiteiten.

Verder concludeert de Afdeling naar aanleiding van hetgeen Dorssers betoogt, dat het voorheen geldende bestemmingsplan niet aan een jongerencafé in de weg staat. In de bestaande legale situatie is er volgens de raad sprake van een café met in hoofdzaak bezoekers vanaf circa 25 jaar. De bestaande legale situatie betreft volgens de raad een doorsnee publiek bij een dorpscafé met terras en niet specifiek een jongerenhorecagelegenheid zoals door de Tussenuitspraak wordt gesuggereerd.

De Afdeling komt hierna in onderdeel 7.8.1 van de Tussenuitspraak van 16 december 2015 in zaaknummer 201502136/1/R1 tot de overweging dat er hier omstandigheden aanwezig zijn om niet zonder meer de bestaande legale situatie in het plan te bestemmen:

'In beginsel moet een bestaande legale situatie als zodanig in het plan worden opgenomen. Dat sprake is van een bestaande legale situatie betekent echter niet dat in het geheel geen betekenis hoeft te worden toegekend aan de gevolgen van de horecavestiging en het terras voor de omgeving.

Het laten voortbestaan van een bestaande, legale situatie kan onder omstandigheden in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening.' (...) Anders dan de raad betoogt, heeft hij onder deze omstandigheden niet kunnen volstaan met de constatering dat er sprake is van een legale situatie.

Dorssers heeft in dit geval aannemelijk gemaakt dat hij aanzienlijke geluidsoverlast van de horecavestiging en het terras ondervindt. Dorssers heeft hiertoe aangevoerd dat de horecagelegenheid aanpandig aan zijn woning ligt. De horecagelegenheid mag tot 02.00 uur geopend zijn. Het stemgeluid en de muziek vanuit de horecagelegenheid zijn door de muur in zijn woning te horen. Voor zover Dorssers zich in dit kader beroept op de richtafstanden die worden genoemd in het akoestisch onderzoek, overweegt de Afdeling dat deze richtafstanden niet zonder meer op deze situatie van toepassing zijn. Deze richtafstanden zijn opgesteld om aan te toetsen bij nieuwvestiging van horecagelegenheden. Hieruit valt echter wel af te leiden dat de raad een afstand van 0 m tussen een terras en een woning bij nieuwvestiging van een horecagelegenheid in beginsel niet aanvaardbaar acht. De raad heeft ter zitting toegelicht dat hij bekend is met de overlast die Dorssers van de horecagelegenheid ondervindt.'

De raad deelt de overweging in de Tussenuitspraak niet dat er hier omstandigheden zijn om niet zonder meer de bestaande legale situatie te bestemmen.

Dorssers heeft in dit geval nog helemaal niet aannemelijk gemaakt dat hij aanzienlijke geluidsoverlast van de horecavestiging en het terras ondervindt. Het door Dorssers aangevoerde dat een horecagelegenheid aanpandig aan zijn woning ligt is een al

jarenlang bestaande situatie. Het door Dorssers aangevoerde dat de horecagelegenheid tot 02.00 uur geopend mag zijn, is eveneens een al jarenlang bestaande situatie en niet uniek. In ieder geval al vanaf de 'Algemene plaatselijke verordening gemeente Beesel 1999' is het voor horecabedrijven in de gemeente in beginsel toegestaan om tot 02.00 uur geopend te zijn. Voor de bestaande legale situatie is er hierop geen uitzondering gemaakt.

Ook zijn volgens de Raad het door Dorssers aangevoerde dat het stemgeluid en de muziek vanuit de horecagelegenheid door zijn muur in zijn woning zijn te horen, en aangevoerde dat ook het stemgeluid vanaf het terras in de woning van Dorssers is te horen, uitsluitend nog stellingen van Dorssers die Dorssers niet met een deskundig onderzoek heeft onderbouwd. Een constatering door Dorssers dat geluiden waarneembaar zijn betekent ook nog niet dat er sprake is van onacceptabele geluidniveaus en/of strijd met geluidnormen.

Verder overweegt de Afdeling in de Tussenuitspraak dat, voor zover Dorssers zich in dit kader beroept op de richtafstanden die worden genoemd in het akoestisch onderzoek, deze richtafstanden niet zonder meer op deze situatie van toepassing zijn. Deze richtafstanden zijn opgesteld om aan te toetsen bij de nieuwvestiging van horecagelegenheden. Volgens de Tussenuitspraak valt hieruit echter wel af te leiden dat de raad een afstand van 0 m tussen een terras en een woning bij nieuwvestiging van een horecagelegenheid in beginsel niet aanvaardbaar acht.

Volgens de raad zijn, anders dan in de Tussenuitspraak, de richtafstanden in het door Dorssers genoemde akoestisch rapport niet opgesteld om aan te toetsen bij de nieuwvestiging van horecagelegenheden, maar om overeenkomstig het gemeentelijk geluidbeleid na te gaan of bij de nieuwvestiging van terrassen op gronden, waarop die in het bestemmingsplan niet zijn mogelijk gemaakt, een gedetailleerd onderzoek nodig is met betrekking tot de gevolgen van het stemgeluid. De richtafstanden maken het stemgeluid van terrassen transparant als een ruimtelijke afweging nodig is voor een nieuw terras dat niet aan het bestemmingsplan voldoet.

Er is in deze situatie echter geen sprake van nieuwvestiging van een terras in afwijking van het bestemmingsplan, maar van het bestemmen van een bestaande legale situatie. Een gedetailleerd onderzoek met betrekking tot de gevolgen van het stemgeluid zoals dat op grond van het gemeentelijk geluidbeleid nodig is voor de nieuwvestiging van een terras in afwijking van het bestemmingsplan is hierdoor voor het bestemmen van de bestaande legale situatie niet nodig.

Anders dan in de Tussenuitspraak, heeft de raad bij de Afdeling ter

zitting verder niet toegelicht dat hij bekend is met de overlast die Dorssers van de horecagelegenheid ondervindt, maar ter zitting toegelicht dat ook de raad op de hoogte is van de vele rechtszaken die Dorssers al jarenlang over de horecagelegenheid voert. In het vervolg van onderdeel 7.8.1 van de Tussenuitspraak komt de Afdeling tot de conclusie dat het betoog van Dorssers slaagt. De raad dient alsnog toereikend te motiveren waarom met de door Dorssers ondervonden geluidhinder het bestemmen van de bestaande legale situatie ter plaatse uit oogpunt van een goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar is, dan wel het besluit te wijzigen door vaststelling van een andere planregeling:

'De raad had de door Dorssers ondervonden geluidhinder moeten beoordelen en vervolgens moeten bezien of deze situatie uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar is. Indien dit niet het ^{13/27}geval is had de raad moeten bezien of maatregelen kunnen worden getroffen om de geluidsoverlast ter plaatse van de woning van Dorssers te beperken. Daarbij geldt dat de omstandigheid dat de horecagelegenheid en het terras legaal aanwezig zijn, niet betekent dat wordt voldaan aan de in het Activiteitenbesluit opgenomen maximale geluidniveaus, zodat niet is uitgesloten dat handhavend optreden tegen de overlast tot de mogelijkheden behoort. Dit betekent dat het besluit in zoverre onvoldoende is gemotiveerd. Aan de beroepsgrond van Dorssers dat het plan in beperkingen aan het gebruik van het café en het terras had moeten voorzien, wordt derhalve niet toegekomen. Het betoog slaagt.'

De raad heeft hiertoe het volgende overwogen. Het bestemmen van de bestaande legale situatie is al eerder in het kader van een bestemmingsplanprocedure bij de Afdeling aan de orde geweest. In de uitspraak van de Afdeling van 17 maart 2010 in zaak nr. 200808654/1/R2 (bp. "Centrum Reuver") heeft de Afdeling, in reactie op een betoog van Dorssers en anderen over onder meer een toename van geluidsoverlast, al eens geconcludeerd over het bestemmen van de bestaande legale situatie dat er geen aanleiding is voor het oordeel dat het college zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plandeel met de bestemming "Centrumdoeleinden, (C)" dat betrekking heeft op de gronden aan de Pastoor Vranckenlaan 28, niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening:

'2.6. Dorssers en anderen richten zich met hun beroep tegen de gebruiksmogelijkheden waarin het plan voorziet voor de gronden met de bestemming "Centrumdoeleinden (C)" aan de Pastoor Vranckenlaan 28. Zij betogen hiertoe onder meer dat bij de horecagelegenheid op dit perceel ten onrechte een terras is toegestaan. Dit was onder het vorige plan niet mogelijk en zal leiden tot een toename van geluidsoverlast en stankhinder, en aantasting van het woongenot zoals onder meer bedoeld in artikel 10 van de Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, aldus Dorssers en anderen.

2.6.1. Het college stelt zich in navolging van de raad op het standpunt dat het gebruik van gronden als terras bij een horecagelegenheid ook op grond van het vorige plan was toegestaan. In het bestemmingsplan kunnen geen voorschriften worden opgenomen om geluidshinder van terrassen te beperken. Dit valt onder de werking van de milieuwetgeving en de Algemene Plaatselijke Verordening, aldus het college.

2.6.4 De Afdeling stelt vast dat in het bestemmingsplan "Bestemmingsplan Centrum Reuver en overige winkelgebieden uit 1990" (hierna het vorige plan) geen verbod is opgenomen voor het gebruik van gronden als terras bij horecadoeleinden. Ter zitting is komen vast te staan dat ter plaatse van de Pastoor Vranckenlaan 28 reeds lange tijd een café gevestigd dat regelmatig gebruik maakt van een terras aan de straatzijde. Uit de in 2.6.3. genoemde planvoorschriften volgt dat in het plan alleen de bestaande horecagelegenheden in de bestaande omvang als zodanig zijn bestemd. Gelet hierop heeft het college zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het plan in zoverre niet zal leiden tot een toename van geluidsoverlast en stankhinder en een aantasting van de privacy en het woongenot van Dorssers en anderen.

2.8 De conclusie is dat hetgeen Dorssers en anderen hebben aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat het college zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plandeel met de bestemming "Centrumdoeleinden (C)" dat betrekking heeft op de gronden aan de Pastoor Vranckenlaan 28, niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.'

De bestaande legale situatie heeft sindsdien geen wijzigingen ondergaan, behoudens dat de achterzijde van het pand zoals eerder aangegeven ook mag worden gebruikt voor specifiek in de verleende omgevingsvergunning genoemde niet-geluidbelastende activiteiten. Deze bij besluit van 26 september 2011 door het college van burgemeester en wethouders verleende omgevingsvergunning heeft geleid tot de uitspraak van de Afdeling van 29 januari 2014 in zaak nr. 201300854/1/A4. In de uitspraak heeft de Afdeling in reactie op een betoog van Dorssers over de te verwachten geluidhinder aangegeven dat dit betoog faalt:

'Geluid
(...)

9.1. De te verwachten geluidhinder ten gevolge van het gebruik van de achterraimte maakt deel uit van de belangenafweging van het college bij de verlening van een omgevingsvergunning voor de activiteit gebruiken in afwijking van het bestemmingsplan. De rechtbank heeft terecht overwogen dat het college in de geluidaspecten geen aanleiding heeft hoeven zien de omgevingsvergunning te weigeren. Daartoe is van belang dat niet aannemelijk is geworden dat ter plaatse van de woning van Dorssers geen goed woon- en leefklimaat is gegarandeerd. Uit metingen die door DHV in opdracht van het college zijn verricht is gebleken dat voldaan wordt aan de wettelijke eis voor contactgeluidisolatie en luchtgeluidisolatie van het Bouwbesluit 2003. De rechtbank heeft met juistheid overwogen dat Dorssers hier geen concrete meetgegevens tegenover heeft gesteld. Uit de stukken blijkt voorts dat sinds 14 oktober 2011 diverse controlemetingen hebben plaatsgevonden en dat daarbij iedere keer werd voldaan aan de normen neergelegd in artikel 2.17, eerste lid, aanhef en onder a, van het

Activiteitenbesluit milieubeheer. Zoals reeds overwogen in de uitspraak van heden in zaak nr. 201300573/1/A4 heeft Dorssers niet aannemelijk gemaakt dat die metingen niet overeenkomstig de Handleiding hebben plaatsgevonden. De enkele stelling dat hij geluidsoverlast ervaart, geeft geen grond voor het oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het college zich op het standpunt heeft mogen stellen dat de gevolgen van het gebruik van de achterraimte van het café voor het te verwachten geluid aanvaardbaar zijn. Onder verwijzing naar hetgeen de Afdeling daarover heeft overwogen in voornoemde uitspraak moet worden geoordeeld dat Dorssers in dit verband tevergeefs verwijst naar de zorgplichtbepalingen neergelegd in de artikel 2.1 van het Activiteitenbesluit milieubeheer en 1.1a van de Wet milieubeheer. Dit geldt ook voor de verwijzing naar het onderzoek van de Wereldgezondheidsorganisatie. Nu niet aannemelijk is geworden dat ter plaatse van de woning van Dorssers geen goed woon- en leefklimaat is gegarandeerd, bestaat evenmin grond voor het oordeel dat de omgevingsvergunning niet kon worden verleend wegens strijd met de artikel 2, 3 en 8 van het EVRM en artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM. Het betoog faalt.'

De Afdeling heeft in de uitspraak van 29 januari 2014 met zaak nr. 201300573/1/A4 ook al eens geconcludeerd dat de bestaande legale situatie vanaf januari 2009 in de navolgende periode van bijna 4 jaar aan de geluidnormen neergelegd in het Activiteitenbesluit heeft voldaan, en er geen redenen aanwezig waren om in dat kader handhavend op te treden:

'Geluidnorm

2. Ingevolge artikel 2.17, eerste lid, aanhef en onder a, van het Activiteitenbesluit milieubeheer geldt voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau L_{Ar}, L_T en het maximale geluidsniveau L_{Amax}, veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige installaties en toestellen, alsmede door de in de inrichting verrichte werkzaamheden en activiteiten en laad- en losactiviteiten te behoeve van en in de onmiddellijke nabijheid van de inrichting, dat de niveaus op de in tabel 2.17a genoemde plaatsen en tijdstippen niet meer bedragen dan de in die tabel aangegeven waarden.'

Oordeel Rechtbank

3 (...). De rechtbank heeft evenwel aanleiding gezien om zelf in de zaak voorzien het door Dorssers tegen het besluit van 25 mei 2009 gemaakte bezwaar ongegrond te verklaren. Daartoe heeft de rechtbank overwogen dat de - beperkte - overtredingen die aanleiding zouden kunnen geven tot een handhavingsbesluit, hebben plaatsgevonden in augustus 2008 en januari 2009, dat in de navolgende periode van bijna vier jaar verschillende controles zijn verricht waarbij geen nieuwe overtredingen van artikel 2.17, eerste lid, aanhef en onder a, van het Activiteitenbesluit milieubeheer zijn vastgesteld en dat ook bij drie na het besluit van 14 november 2011 verrichte metingen in december 2011, januari 2012 en februari 2012 niet is gebleken dat voornoemd artikel werd overtreden.

Ondeugdelijk Toezicht

6.1. Zoals de rechtbank terecht heeft overwogen zijn sinds 14 oktober 2011 diverse onaangekondigde controlemetingen verricht en werd daarbij

telkens voldaan aan de geluidnormen neergelegd in artikel 2.17, eerste lid, aanhef en onder a, van het Activiteitenbesluit milieubeheer.¹

Ook in de daarop volgende periode van 2013 tot en met 2015 heeft de bestaande legale situatie tijdens controles vrijwel voortdurend aan de geluidnormen neergelegd in het Activiteitenbesluit voldaan. Er zijn in deze periode een tiental controles (inclusief geluidmetingen)¹ verricht bij café Friends en de naastgelegen woning van Dorssers. Uitsluitend bij één geluidsmeting op 9 mei 2015 is er een overschrijding in de woning van Dorssers gemeten, 28 dB ten opzichte van een norm van 25 dB voor de nachtperiode.

De resultaten van genoemde controles, met uitsluitend één incidentele overtreding, geven geen redenen om de bestaande legale situatie niet dienovereenkomstig te bestemmen.

Handhavend optreden in het kader van de geluidnormen in het Activiteitenbesluit zou, voor zover het terras betreft, overigens ook niet mogelijk zijn. Het terras aan de straatzijde van het café is een onverwarmd en onoverdekt terrein, als bedoeld in artikel 2.18, eerste lid, aanhef en onder a, van het Activiteitenbesluit milieubeheer en geen binnenterrein, als bedoeld in die bepaling. Dit betekent dat het stemgeluid van personen op dit terras bij het bepalen van de geluidsniveaus, als bedoeld in artikel 2.17 van voornoemd besluit, buiten toepassing blijft.

De Afdeling heeft voorts nog in de uitspraak van 12 maart 2014 met zaak nr. 201301091/1/A4 over een nieuw terras van het café aan de overzijde van de straat geconcludeerd dat in deze vergunningprocedure ook voldoende rekening is gehouden met cumulatie van geluid ingeval van geschreeuw en geroep van het bestaande terras naar het nieuwe en omgekeerd, anders dan door Dorssers betoogd:

'Geluidonderzoek

11. Dorssers betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat het aan de aanvraag ten grondslag gelegde geluidonderzoek, neergelegd in het akoestisch rapport van Cauberg-Huygen van 3 mei 2011, ondeugdelijk is, omdat bij de berekening van het maximale geluidniveau geen rekening is gehouden met geschreeuw en geroep van het bestaande, voor het café gelegen terras, naar het nieuwe, tegenover gelegen terras en andersom. Hierdoor is het maximale geluidniveau onderschat, aldus Dorssers.

11.1. De rechtbank is Dorssers terecht niet gevolgd in zijn stelling dat het akoestisch rapport van 3 mei 2011 ondeugdelijk is, omdat geen rekening zou zijn gehouden met geschreeuw en geroep van het bestaande naar het nieuwe terras en andersom.

¹Het overzicht van de controlerapporten van café Friends in de jaren 2013-2015 is in de bijlagen opgenomen

De rechtbank heeft terecht overwogen dat cumulatie van geluid niet relevant is voor het maximale geluidniveau en dat daarmee wel rekening is gehouden bij het bepalen van het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau. Derhalve bestaat evenmin grond voor het oordeel dat het maximale geluidniveau ten gevolge van het gebruik van het terras is onderschat. Het betoog faalt.'

De raad komt daarom onder verwijzing naar de eerdergenoemde weergave van de feiten, eerdergenoemde uitspraken van de Afdeling die onder meer gebaseerd zijn op eerder onderzoek en controles, en het eerdergenoemde tiental controlemetingen uit de periode 2013 tot en met 2015, tot de conclusie dat er sprake is van een akoestisch aanvaardbare situatie en aan de geluidnormen wordt voldaan. Het bestemmen van de bestaande legale situatie, voor zover het de horecagelegenheid en het terras betreft, is daarom uit een oogpunt van goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar. Er is geen aanleiding om maatregelen te treffen om de door Dorssers gestelde geluidsoverlast ter plaatse van de woning van Dorssers te beperken. Er is ook geen aanleiding om het plan van beperkingen aan het gebruik van het café en het terras te voorzien zoals door Dorssers in zijn beroepsgrond betoogd.

Voorstaande gemeentelijke standpunten leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

Tussenuitspraak onderdeel 10.3

De Afdeling komt in onderdeel 7.8 van de Tussenuitspraak van 16 december 2015 in zaaknummer 201502136/1/R1 tot de conclusie dat de gemeenteraad in het digitale plan een niet beoogde tekst heeft opgenomen in artikel 39.

De digitale tekst wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 39

Algemene afwijkingsregels

Het bevoegd gezag kan een omgevingsvergunning verlenen voor:

a. het afwijken van de voorgeschreven maten met ten hoogste 10% voor:

1. goot- en bouwhoogten;
2. dakhellingen;
3. afstanden tot de bouwperceelsgrens;
4. bebouwde oppervlakten;

b. b het bouwen van kleine bouwwerken van openbaar nut en voor religieuze doeleinden zoals wachthuisjes, transformatorhuisjes, schakelhuisjes, gemaal gebouwtjes,telefooncellen, (glas)containers, monumenten, kapellen, wegkruisen en naar aard en omvang daarmee gelijk te stellen bouwwerken, alsmede voor het bouwen bouwwerken ten behoeve van de inrichting van jongeren ontmoetingsplaatsen (JOP) mits:

1. de oppervlakte maximaal 25 m² is;
2. de goothoogte maximaal 3 m is;
3. de bouwwerken naar aard en afmetingen passen in het plan, met dien verstande, dat de hoogte van bouwwerken, geen gebouwen zijnde maximaal 5 m mogen zijn;
4. de bodem geschikt is voor het beoogde gebruik.

c. geringe afwijkingen, welke in het belang zijn van of noodzakelijk zijn voor:

1. een ruimtelijk beter verantwoorde plaatsing van bouwwerken;

2. de situering van ontsluitingen;

3. de werkelijke toestand van het terrein;

d. het in geringe mate afwijken van een bestemmingsgrens, alsmede de vorm van bouwvlak ken, voor zover zulks noodzakelijk en/of wenselijk is om het plan aan de bij uitmeting blijken de werkelijke toestand van het terrein aan te passen;

e. het oprichten van voorzieningen ten dienste van telecommunicatiedoeleinden, met dien verstande dat:

1. deze voorzieningen van geringe horizontale afmetingen zijn;
2. de hoogte van antennes voor privé-gebruik maximaal 15 m mag zijn;
3. de hoogte van antennes voor gemeenschappelijk gebruik maximaal 30 m mag zijn;
4. het woon- en leefklimaat niet onevenredig wordt aangetast.

Voorstaand gemeentelijk standpunt leidt tot aanpassing van artikel 39 van de regels van het bestemmingsplan.

Tussenuitspraak onderdeel 11.5

De Afdeling komt in onderdeel 7.8 van de Tussenuitspraak van 16 december 2015 in zaaknummer 201502136/1/R1 tot de conclusie dat artikel 22 lid 22.4, onder a mogelijk maakt, dat het bevoegd gezag door middel van een omgevingsvergunning kan toestaan dat nieuwe terrassen worden gerealiseerd ter plaatse van gronden die thans in gebruik zijn voor parkeervoorzieningen. Ter zitting is aangegeven, dat niet duidelijk is voor welke gevallen deze planregeling is bedoeld. De raad heeft daarom onvoldoende gemotiveerd waarom hij heeft voorzien in de afwijkingsmogelijkheid die is opgenomen in artikel 22, lid 22.4, onder a van de planregels.

Bij de bestemming verkeer is een de afwijkingsregeling middels een omgevingsvergunning opgenomen voor terrassen bij nabijgelegen horecagelegenheden. De regeling in artikel 22, lid 22.4 is opgenomen voor het inbouwen van de nodige flexibiliteit om op ontwikkelingen binnen de horeca te kunnen inspelen. Dit is van belang, in verband met recreatie en toerisme als speerpunt van beleid in de gemeente Beesel en de ontmoetingsfunctie die het centrum met zijn winkel- en horecavoorzieningen heeft. Het is van belang van de leefbaarheid van de kernen om deze voorzieningen in stand te houden. Hiervoor moet de gemeente ondernemers kunnen faciliteren. Dat de horecagelegenheden behoefte hebben aan deze terrasvoorzieningen blijkt uit de aanvragen die horecabedrijven hiervoor geregeld bij de gemeente indienen. In de regeling is vastgelegd dat de nieuwe terrassen uitsluitend zijn toegestaan voor de in de nabijheid gelegen horecagelegenheden. Daarmee is vastgelegd voor welke gevallen de afwijkingsregels zijn bedoeld.

In het algemeen worden terrassen gerealiseerd op de trottoirs en pleinen die grenzen aan de desbetreffende horecagelegenheid. Deze hebben in het algemeen de bestemming verkeer. De bestemming verkeer heeft een brede beschrijving, zodat de verschillende gebruiksfuncties die binnen deze bestemming aanwezig kunnen zijn, ook hierbinnen mogelijk zijn gemaakt. Dit is noodzakelijk in verband met de nodige flexibiliteit voor de invulling van de verkeersbestemming. Terrassen kunnen binnen de bestemming verkeer worden gerealiseerd, waartoe ook parkeerplaatsen behoren.

Hoewel het niet nadrukkelijk bedoeling is terrassen op te richten op bestaande parkeerplaatsen, is dit ook niet uitgesloten. In de praktijk kan zich de vraag voordoen om hieraan toch mee te werken in het belang van de nabij gelegen horecagelegenheid.

Om de belangen van de omgeving daarbij te waarborgen is daarom

de voorwaarde opgenomen in de regels, dat de parkeerbalans niet onevenredig mag worden verstoord. Hiermee zijn de belangen van de omgeving op het gebied van parkeren voldoende gewaarborgd.

Voorstaand gemeentelijk standpunt leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

Tussenuitspraak onderdeel 14.3

De Afdeling komt in onderdeel 14.3 van de Tussenuitspraak van 16 december 2015 in zaaknummer 201502136/1/R1 tot de conclusie dat de gemeenteraad met inachtneming van de tussenuitspraak toereikend dient te motiveren waarom de door Lutgens gewenste woning ter plaatse van het bestreden plandeel niet wordt toegestaan, dan wel het besluit te wijzigen door vaststelling van een andere planregeling.

In het verleden heeft Lutgens verscheidene malen gevraagd voor een mogelijkheid tot bouwen van een woning op het bedoelde perceel. Deze verzoeken hebben geleid tot een negatief besluit van burgemeester en wethouders.

De gemeenteraad erkent, dat het initiatief ten tijde van het nemen van het raadsbesluit voldoende concreet was en tijdig kenbaar gemaakt. De afdeling ziet niet in dat met het voornemen en de gevolgen daarvan op de omgeving bij de vaststelling geen rekening kon worden gehouden.

Stedenbouwkundig bureau CroonenBuro5 heeft een stedenbouwkundige schets opgesteld voor het gebied waarbinnen het perceel van de heer Lutgens is gelegen. Mede gelet op de door planbureau CroonenBuro5 opgestelde stedenbouwkundige schets en de daarbij behorende onderbouwing acht de gemeenteraad het planologisch en stedenbouwkundig verantwoord om ter plaatse woningbouw toe te staan.

De huidige structuurvisie sluit bebouwing ter plaatse nu uit. Een structuurvisie heeft geen juridisch bindend karakter.

Woningrealisatie ter plaatse zal leiden tot een positieve verfraaiing en opwaardering van de entree van de kern Reuver. De gemeenteraad besluit het bij de vaststelling van het bestemmingsplan Bebouwde gebieden ingenomen standpunt te herzien. De gemeenteraad verklaart het beroepsschrift van de familie Lutgens gegrond en besluit daarom ter plaatse woningbouw toe te staan.

De gemeenteraad besluit het voor beoogde gebied het vastgestelde beleid zoals opgenomen in de structuurvisie aan te passen.

Vorenstaand standpunt leidt tot aanpassing van het bestemmingplan bebouwde gebieden door middel van opname van de bestemming wonen op het perceel van de heer Lutgens.

Aldus vastgesteld door de raad van Beesel in zijn openbare vergadering van 20 juni 2016

griffier,
E. Apeldoorn-Feijts

voorzitter,
P. Dassen-Housen